

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 3.

V Trstu, 11. februarija 1899.

Letnik III.

Ločitev.

Solnce se vtapljalo je za gorovje,
slavec je v grmu turobno žgolel;
v vetru se klanjalo žitno valovje,
sladko-opojno bezeg je dehtel. . .

Z vaškega stolpa večernega zvona
spev se razlival je preko dolin...
Kaj vse je klical v spomin mi glas brona
Tamkaj v podnožji Mokriških planin!...

Solza oblila mi lice mladó je,
boli drhtelo je v prsih srcé . . .
Nemi svedoki mladosti vi moje,
čuvaj vas Bog, o ve divne goré!

Mokriška.

Moji stih.

Kot biseri jasni na nitki zlati
Na deve blestijo se vrati,
Kot rože na trnju boječem,
Kot rosa v očesu solzečem,
Dozdevajo stihí se moji
Srca mi vročega roji:

Bodo veseli in jasni
Ljubki in glasni,
Bodo otožni,
Bodo pobožni,
Če v prsih srce bo veselo,
Če v prsih mi bo krvavelo.

Vsak stih srca je mojega dete,
Vsak stih odmev poezije je svete,
Ki bode mi dvigála dušo,
Dokler ne spočijem pod hladno se rušo.

Pavel Dolenc.

